

Z żałobnej karty:

- 1.) 26 czerwca 2015 r. pożegnaliśmy śp. Wiktoryę RATAZYK z domu FAJER, która zmarła 20.06.br.
- 2.) 26 czerwca 2015 r. pożegnaliśmy śp. Zofię ROMANOWSKĄ z domu KRÜGER, która zmarła 17.06.br.
- 3.) 15 lipca 2015 r. pożegnaliśmy śp. Mirosławę RDZANEK z domu POTOCKA, która zmarła 9 lipca br.
- 4.) 17 czerwca 2015 r. pożegnaliśmy śp. Annę DEEG z domu REBMANN, która zmarła 13.06.br.
- 5.) 17 lipca 2015 r. pożegnaliśmy śp. Hermana STEINKE, który zmarł 13.07.br.
- 6.) 12 sierpnia 2015 r. pożegnaliśmy śp. Zygryda WEINBERGA, który zmarł 05.08.br.
- 7.) 17 września 2015 r. pożegnaliśmy śp. Martę Emmę MELON z domu KNEDLER, która zmarła 10.09.2015 r.

Najserdeczniejsze życzenia składamy naszym Jubilatom:

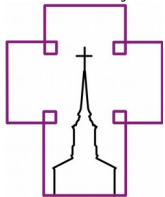
Pani Aleksandrze HARTWIG 9 września Panu Ryszardowi FROEHLICH –
Panu Edmundowi KOPP 3 września 15 września
Pani Barbarze POPIÓŁ 9 września Panu Brunonowi KOTULI 18 września
Pani Bożenie MATZ 11 września

*Wszystkim Jubilatom życzymy dużo zdrowia
i wielu łask Bożych na kolejne lata życia.*

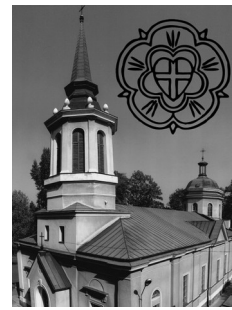
©Nasza Parafia – Informator Rady Parafialnej PE-A Wniebowstąpienia Pańskiego w Warszawie

Redakcja: Łucja Cholewik, Dariusz Chwastek, Adam Golański, Jolanta Janowska i Małgorzata Weigle.

Droży czytelnicy, pragniemy poinformować, iż na naszej parafialnej stronie internetowej <http://www.pulawska.luteranie.pl/> istnieje możliwość pobrania informatora „Nasza Parafia” w formie elektronicznej (pdf) a także w formie spakowanej (zip) w postaci podzielonej na strony do samodzielnego wydrukowania. Będziemy Państwu wdzięczni za przekazywanie wszelkich uwag i propozycji dotyczących pisma na adres mailowy parafii: pulawska@luteranie.pl lub bezpośrednio do p. Adama Golańskiego, który zajmuje się wszelkimi sprawami technicznymi związanymi z jego wydawaniem: adam.golanski@gmx.com

Parafia Ewangelicko-Augsburska Wniebowstąpienia Pańskiego ul. Puławska 2a
02-566 Warszawa, tel./fax 22 849 77 05 ☎ nr konta: 51-1020-1068-0000-1802-0000-0315
Godziny pracy kancelarii: pn., pt.: 10:00 – 13:00; wt., śr., czw.: 15:00 – 18:00; niedz.: 11:30 – 12:30

Nasza Parafia

Informator Ewangelicko – Augsburskiej
Parafii Wniebowstąpienia Pańskiego
w Warszawie

Nr 7 (170) – wrzesień 2015 roku

Hasło miesiąca: Jeśli się nie nawrócicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do Królestwa Niebios. Mt 18, 3

Elżbieta Byrtek *

Budujcie jeden drugiego

Wzywamy was też, bracia, napominajcie niesfornych, pocieszajcie bojaźliwych, podtrzymujcie słabych, bądźcie wielkoduszni wobec wszystkich. Baczcie, ażeby nikt nikomu złem za złe nie oddawał, ale starajcie się czynić dobrze sobie nawzajem i wszystkim. Zawsze się radujcie. Bez przystanku się módlcie. Za wszystko dziękujcie; taka jest bowiem wola Boża w Chrystusie Jezusie względem was. Ducha nie gaście. Proroctw nie lekceważcie. Wszystkiego doświadczajcie, co dobre, tego się trzymajcie. Od wszelkiego rodzaju zła z dala się trzymajcie. A sam Bóg pokoju niechaj was w zupełności poświęci, a cały duch wasz i dusza, i ciało niech będą zachowane bez nagany na przyjście Pana naszego, Jezusa Chrystusa. Wierny jest ten, który was powołuje; On też tego dokona (1 Tes 5, 14-24).

Drogie siostry, drodzy bracia w Chrystusie,

Pierwszy List do Tesaloniczan ap. Paweł napisał najprawdopodobniej około roku 50. naszej ery – jest to jednocześnie jeden z najstarszych tekstów Nowego Testamentu. Minął prawdopodobnie rok od czasu, gdy ap. Paweł ze swoimi towarzyszami Tymoteuszem i Sylwanusem przebywali w Tesalonikach, przynosząc tam Dobrą Nowinę o Jezusie Chrystusie. Tesaloniczanom głosili kazania, przebywali z nimi, wspólnie świętowali Komunię Świętą. To był bogaty w wydarzenia czas. Sam ap. Paweł powiada, że zostawił tam bliskich sercu, których zawsze z radością wspomina i troszczy się o nich. Wysłał więc ponownie do tego miasta Tymoteusza, a gdy ten wraca i przynosi wiadomości o rozwoju zboru, wtedy ap. Paweł chwytą za pióro i pisze tekst, który dziś możemy odczytać jako pewnego rodzaju kazanie. Zbór w Tesalonikach w tamtych czasach nie posiadał swoich „czterech ścian” czy pomieszczeń – spotkania odbywały się w prywatnych domach. Ap. Paweł pragnie, by ten zbór stawał się coraz silniejszy i mówi „budujcie jeden drugiego”, a jego wskazówki mają tę budowlę-zbór wzmocnić. Przy tych słowach przychodzą do głowy skojarzenia dotyczące budowania domu, często nawet tym, którzy się na tym wcale nie znają. Szacunek wobec współwierzących można przyrównać do zaprawy murarskiej, której zadaniem jest łączenie cegieł czy innego budulca. Modlitwa i wdzięczność jest jak okrywający budowlę dach, a napominanie jak ściana nośna, wewnątrz ma wypełniać pokój, który też rozchodzi się na zewnątrz. Taki opis dobrze pasuje do naszego rozumienia pojęcia „kościół” jako budowli, a także jako wspólnoty. To Kościół bez murów obronnych, bez uzbrojenia, taki, który przez wieki rósł i rozprzestrzeniał się na cały świat. Ta wspólnota nie zamykała